

вѣстятъ: Но Птолемей като се научилъ согласіето ѿмъ, казалъ го на-Александрѣ.

АЛЕКСАНДРОВИ РѢЧИ НА ВОЮВАТЫ.

Александръ като чѣлъ согласіето ѿмъ, тѣтакси повелѣлъ ѿ се събрала сѣчката войска предъ него, ѿ рѣкълъ ѿмъ: Возлюбленный ми Македонцыте ѿтъ сѣчките народи высочайшій! Сѣчка вселеннаѣ Обладѣхмѣ, ѿ днѣсь ли се оуплашихте ѿтъ безсилныте Индійцы; азъ ако бѣдемъ вы ѿзлѣзналъ ѿтъ сѣрдцѣта, ѿ нещѣте да се бѣете, тоа дѣнь самѣ вѣе съ вашите си рѣцѣ да ме оубѣете. Ако знаемъ, защо по-добрѣ ще се благодарите съ царѣ Пѣра, азъ самъ да ѿтѣдемъ да се предѣмъ на рѣцѣте мѣ. Да знаѣте, защо азъ ако пострадамъ нѣкое зло, ѿтъ вѣсз никѣи нещѣ вѣди Македонїа, ѿли да живѣе вѣеке. Мѣне ми стѣга З: лѣкти землѣ за да се погребѣмъ, но вѣе лѣшѣвъ живѣтъ ще премѣните тѣка на чѣждото мѣсто, съ рабѣтанѣ, ѿ порѣвѣтанѣ. Тѣшко ѿ горко на ѿнѣл, коїто предѣватъ Господѣрѣтъ си, както се согласѣхте ѿ вѣе да ме предѣдѣте: но послѣ зла смѣрть ще оумрете. Азъ самъ ѿтѣвамъ да се вѣемъ съ Пѣра, царѣ съ царѣ, ѿ войскѣте ны нека сѣдѣтъ на мѣстѣта си: ѿ ако дадѣ Бѣгъ ѿ го оубѣемъ, ще се вѣди, защо азъ самѣи Обладѣхъ сѣчкѣтъ свѣтъ, ѿ не съ вашѣта сѣла: Ако ли тоѣ оубѣи мѣне, вѣе зла смѣрть ще оумрете тѣка на чѣждото мѣсто.